

Άγιος Δημήτριος

6 Μαΐου 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

(Ιωαννη δ' 5-42)

(Πραξ. ια Τιμ. 19-30)

Υδωρ ζωη

«Πνεύμα ο Θεός, και τους
προσκυνώντας αυτόν εν πνεύματι
και αληθεία δει προσκυνείν»

Χριστός Ανέστη

Η ψηλάφηση του βαθύτερου νοήματος της ζωής συντελείται μέσα από την αλήθεια της Εκκλησίας, όπως αυτή αποκαλύπτεται από τον ίδιο τον Κύριο μας. Η σημερινή ευαγγελική περικοπή παραπέμπει σε ανώτερες πνευματικές συχνότητες. Παρακινεί ν' ανοίξουμε τον εαυτό μας, να τον καταστήσουμε διάφανο, ικανό να δεχθεί τη μεγάλη αλήθεια της ζωής, που ανεβάζει τον άνθρωπο σε πνευματικές κορυφογραμμές.

Χρονικά και εορτολογικά, βρισκόμαστε στο μέσο περίπου της πορείας μας προς την Πεντηκοστή. Είναι ίσως η πιο κατάλληλη στιγμή για να καταστούμε κοινωνοί της αποκάλυψης που ο ίδιος ο Κύριος προσφέρει στη συνάντησή του με τη Σαμαρείτιδα. Ότι δηλαδή ο ίδιος είναι το «ύδωρ το ζων», το «αλλόμενον εις ζωήν αιώνιον». Μια αλήθεια, η οποία επιβάλλεται να αγγίξει υπαρξιακά τον άνθρωπο και να τον ανυψώσει πνευματικά.

Χριστοειδής ανύψωση

Ο Χριστός στο πρόσωπο της γυναίκας εκείνης, της Σαμαρείτιδας – η οποία ήταν και αλλοεθνής και κουβαλούσε κοινωνικά και εθνικά στίγματα – συναντά τον κάθε άνθρωπο, τον καθένα μας ξεχωριστά. Αποκαλύπτει συγκλονιστικές αλήθειες. Δεν είναι απλά μια περίπτωση ενός Ιουδαίου που συζητά με μια Σαμαρείτιδα γυναίκα. Είναι ο Υιός του Θεού που επικοινωνεί με όλους και αποκαλύπτεται αυθεντικά ως Σωτήρας του κόσμου. Συναντά και τους πιο περιφρονημένους για να προσφέρει αφειδώλευτα την αγάπη και την Χάρη του. Η αλήθεια του, που είναι η ίδια η ζωή, ρέει κρυστάλλινα από την παρουσία του ως ύδωρ ζων που ξεδιψά πραγματικά τον κάθε άνθρωπο, όσο κουρασμένος, όσο ταλαιπωρημένος κι αν αυτός είναι. Καταξιώνει τον

Α
Γ
Ι
Ο
Σ

Δ
Η
Μ
Η
Τ
Ρ
Ι
Ο
Σ

9
3,
3

F
M

S
T
E
R
E
O

καθένα μας ως «πρόσωπο», με την ιδιαίτερη αξία και πνευματική αρχοντιά του. Αγγίζει όμως πιο πολύ το σημερινό άνθρωπο που περιπλανάται από αδιέξοδο σε αδιέξοδο και βρίσκεται μονίμως αποπροσανατολισμένος, χωρίς την πυξίδα της ζωής, που είναι ο ίδιος ο Χριστός και η Εκκλησία του. Η ισχυρή βεβαιότητα που έχουμε από την ευαγγελική αλήθεια είναι ότι ο Χριστός περιμένει σε κάθε στιγμή και σε κάθε στροφή της ζωής μας για να μας συναντήσει. Σύμφωνα με την Αποκάλυψη «ίσταται επί την θύραν και κρούει». Μας καλεί όλους και τον καθένα ξεχωριστά, προσωπικά. «Τα ίδια πρόβατα φωνεί κατ' όνομα» για να γίνουμε δέκτες αλλά και κοινωνοί της προσφοράς της θεϊκής του αγάπης.

Στο πηγάδι της ζωής

Ο Χριστός κάθεται στο πηγάδι του Ιακώβ και συζητεί με τη Σαμαρείτιδα, την άγνωστη, τη στιγματισμένη, την περιθωριοποιημένη και ανώνυμη μέχρι τότε εκείνη γυναίκα. Ζητά να του προσφέρει νερό. Ο Κύριος ζητά από όλους μας κάποιες κινήσεις, ενέργειες, να κάνουμε κάποια βήματα στη ζωή μας. Ζητά την προσφορά της δικής μας αγάπης για να μπορέσουμε ν' αποδράσουμε από το εγώ και τον ατομικισμό μας. Ιδιαίτερα μάλιστα σήμερα που έχουμε εγκαταλείψει άσπλαχνα τον εαυτό μας στα ασφυκτικά γρανάζια της εγωκεντρικότητας, η ανταπόκρισή μας στην πρόσκληση του Κυρίου να συναντηθούμε μαζί του και να ξεδιψάσουμε από την αλήθεια του, είναι άκρως σημαντική και τόση επίκαιρη.

Το ύδωρ το ζων

Όπως και εμείς πολλές φορές σήμερα, έτσι και η Σαμαρείτισσα τότε, λειτούργησε στην αρχή περισσότερο νοησιαρχικά, όταν ο Χριστός της ζήτησε νερό που αντλούσε από το βαθύ πηγάδι. Το μυαλό υπέβαλλε ότι ο Ιουδαίος είναι εχθρός και σε καμιά περίπτωση δεν άξιζε της οποιασδήποτε προσφοράς. Ο Χριστός όμως θέλει να της προσφέρει το αληθινό φως της ζωής. Μέσω του διαλόγου που έχει μαζί της, δίνει τη δυνατότητα στη γυναίκα να συναισθανθεί την ψυχική της κατάσταση, την αμαρτωλότητά της. Έτσι οδηγείται στο γκρέμισμα του τείχους του εγωισμού που ήταν μέχρι τότε αδιαπέραστο. Σε σημείο μάλιστα που να βλέπει τώρα καθαρά με τα μάτια της ψυχής της. Αναγνωρίζει, λοιπόν, τις προφητικές ικανότητες του συνομιλητή της. Καταξιώνεται να γίνει δέκτης της πιο μεγάλης αποκάλυψης: της Θεότητας του Κυρίου: «Εγώ ειμί ο λαλών σοι».

Αγαπητοί αδελφοί, ο Χριστός αυτό που μας ζητά είναι να ανοίξουμε την καρδιά μας για να δεχόμαστε την αγάπη του. Όταν την ύπαρξή μας καταυγάζει η θεία παρουσία τότε αισθανόμαστε την ανάγκη να λατρεύουμε αληθινά τον Θεό. Η αληθινή λατρεία, όπως μας διαβεβαιώνει ο Χριστός είναι η «εν Πνεύματι και αληθεία». Είναι η γεύση ότι η ύπαρξη μας ανακαινίζεται από την παρουσία της αγάπης του. Μεταβάλλεται σε Χριστοειδή, με όλη την πνευματική ακτινοβολία που μπορεί να εκπέμπει. Ας αδράξουμε λοιπόν την ευκαιρία για να καταστήσουμε κοινωνοί αυτής της μεγάλης θεϊκής δωρεάς. Γένοιτο.

Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα

ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὗρων αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοῦ καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίζοντες τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφηταὶ εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὁ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Εὐαγγελικό Ἀνάγνωσμα

ὦ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὀδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσει ἔκτη. Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντληῆσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πεῖν. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος· οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· Ὅς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθε ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα.

βωτεινές Τροχιές

Ο ΠΟΛΥΑΘΛΟΣ ΙΩΒ

Ο Ίωβ αποτελεί πρότυπο ηθικής ανδρείας και ακατάβλητης υπομονής, για όλους τους δοκιμαζόμενους μέσα στην "κοιλιάδα του Κλαυθμώνος", όπως ονόμασαν την επίεργη ζωή οι Πατέρες της Εκκλησίας, ο Ίωβ ήταν από την Αύσιτιδα, κοντά στη Δαμασκό. Γιος του Ζαρέθ και της Βοσώρας και προφήτης για 40 χρόνια, 1925 χρόνια π.Χ. ο Θεός τον ευλόγησε σαν άνθρωπο και σαν οικογενειάρχη. Απέκτησε μεγάλο πλούτο και είχε επτά γιους και τρεις θυγατέρες. Επίσης, εξίσου μεγάλη ήταν και η αρετή του και ο σεβασμός του προς το Θεό. Με τα αγαθά του βοηθούσε κάθε συνάνθρωπο του πού είχε ανάγκη. Όμως, για να λάμπει περισσότερο η αρετή του, ο Θεός επέτρεψε να δοκιμαστεί σκληρά ο Ίωβ. Σε μικρό χρονικό διάστημα έχασε όλα τα υπάρχοντα του, μαζί με τα 10 παιδιά του. Τον ίδιο μάλιστα, με λέπρα στο σώμα, τον έβγαλαν έξω από την πόλη. Άλλα αυτός έδειχνε μεγάλη υπομονή και δόξαζε το Θεό. Ή σύζυγος του, όμως, έχασε την ψυχραιμία της, και κάποια μέρα του λέει να βλασφημήσει το Θεό και ας πεθάνει. ο Ίωβ με πραότητα της απάντησε: "Όσπερ μία των αφρόνων γυναικών έλάλησας. Ει τα αγαθά έδεξάμεθα εκ χειρός Κυρίου, τα κακά ούχ ύποίσομεν;"¹. Δηλαδή, μίλησε σαν να είσαι μια απερίσκεπτη και ανόητη γυναίκα. "Αν τα αγαθά τα δεχθήκαμε ευχάριστα από τα χέρια του Κυρίου, τίς θλίψεις και τις συμφορές δε θα τις υπομείνουμε; Έτσι, έλαμψε η αρετή του Ίωβ, και ο Θεός όχι μόνο σταμάτησε τίς δοκιμασίες του, αλλά του χάρισε πολύ περισσότερα αγαθά από πρώτα. ο Ίωβ έζησε συνολικά 248 χρόνια.

ΟΣΙΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Κατά την Ακολουθία πού συνέταξε ο επίσκοπος Ταλαντίου Νεόφυτος Μεταξάς και εκδόθηκε στην Αίγινα το 1828, και στην Αθήνα το 1855 και 1885, ο ασκητής αυτός είχε πατρίδα το χωριό Ζέλι της Βοιωτίας. Οι γονείς του ήταν ευσεβείς και ενάρετοι. Ο όσιος από μικρός είχε κλίση στα θεία και στη μοναχική ζωή. Όποτε σε νεαρή ηλικία, παρά τη φυσιολογική αντίδραση των γονέων του, πήγε στο Μονύδριο του Προφήτη Ηλία, στο όρος Κάρκαρα. Έκει έκτισε ναό στο όνομα του Σωτήρος και ασκήτευε. Επειδή όμως είχε συχνές επισκέψεις από γονείς και φίλους, εγκατέλειψε το αγαπημένο του σπήλαιο και πήγε στο Μοναστήρι των Αγίων Αναργύρων. Μετά πήγε στο Μοναστήρι της Μεταμόρφωσης του Σωτήρα, πού βρίσκεται στο Σαγμάτιο όρος μεταξύ Θηβών και Ευβοίας. Έκει έλαμψε σαν πνευματικός αστέρας πρώτου μεγέθους και ο ηγούμενος τον έκανε μοναχό με το όνομα Σεραφείμ, και αργότερα τον χειροτόνησε Διάκονο και πρεσβύτερο. Για να αποφυγή όμως την φήμη των αρετών του, με την άδεια του ηγουμένου, έφυγε από εκείνο το Μοναστήρι και έφθασε δυτικά του Ελικώνα στην τοποθεσία Δόμου. Εκεί έκτισε ναό στο όνομα του Σωτήρος, καθώς επίσης και μερικά κελιά, μάζεψε μερικούς μοναχούς, με τους οποίους παρέμεινε εκεί για 10 χρόνια, κάνοντας έργα αρετής και διδάσκοντας τους μαθητές του τα σωτήρια διδάγματα της μοναδικής του Ευαγγελίου ζωής. Έτσι ασκητικά και όσια αφού έζησε, απεβίωσε ειρηνικά - αφού προείδε τον θάνατο του- στις 6 Μαΐου του 1602 ήμερα της Μεσοπεντηκοστής. Έζησε 75 χρόνια. Έκανε πολλά θαύματα.

Επιμέλεια και εκτύπωση Χριστιανικής Κίνησης "Ο Άγιος Δημήτριος"
"Ο Καλός Σαμαρείτης", και λοιπών φιλανθρωπικών έργων της ενορίας.